

Βασίλης Τριάντης: Απ' την Ηπειρώτικη γη στο ματοβαμμένο καλοκαίρι της Κύπρου (Ιωάννης Μ. Μιχαλακόπουλος)

/ [Πεμπτούσια](#)

Από την αφάνεια των αγνοουμένων μέχρι τον επαναπατρισμό των Ηρώων

Δεν ξέρω γιατί, αλλά διαβάζοντας την είδηση οι πρώτες εικόνες που ήρθαν στο μυαλό μου ήταν Πρωτοχρονιές και Πρωτομαγιές με τρίγωνα κάλαντα, λούλουδα και πουλιά. Χρονιάρες μέρες με στολισμένα έλατα, παραδοσιακά караβάκια, πιατέλες γεμάτες με καλούδια, δροσάτα ανθοστέφανα ευτυχίας και -κυρίως- πολύχρωμα παιδικά χαμόγελα να στροβιλίζονται μέσα σε σαλόνια χειμωνιάτικης θαλπωρής και αυλές εαρινής χαράς και αισιοδοξίας...

Όλες αυτές τις στιγμές ζωής δεν τις βίωσε ο Βασίλης! Δεν έπαιξε με τα ανιψάκια και τα εγγόνια του. Δεν ξενύχτησε στην κούνια του παιδιού του, δεν το χειροκρότησε στη σχολική γιορτή, δεν το μάλωσε (για το καλό του!) τη στιγμή της αταξίας, της ζημιάς...

Από εκείνο το καταραμένο καλοκαίρι του '74, πόσα κυριακάτικα μεσημέρια πέρασαν -προδομένα κι αυτά- χωρίς να δροσιστεί με λεμονάδες σπιτικές ο εργατικός και προσηνής Βασίλης Τριάντης...

Αντί αυτών, μοίρα κακιά τον τύλιξε με το μουντό πέπλο του αγνοούμενου για 43 ολόκληρα χρόνια, που ξεκίνησαν να μετράνε από εκείνη την εφιαλτική μάχη του μεσαυγούστου στο στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ, κόντρα στα πολυάριθμα και πάνοπλα «μεχμετσίκ» του ΑΤΤΙΛΑ ΙΙ. Μαρτυρίες συμπολεμιστών του αναφέρουν ότι τον είδαν μέχρι την ύστατη ώρα να μάχεται καθηλωμένος στο όρυγμα του, βαρύτατα τραυματισμένος.

Στην ιδιαίτερη πατρίδα του -την Άνω Σκαφιδωτή Πρεβέζης- οι ιερές σκιές των γονέων του «διέπλευσαν» το γειτονικό Αχέροντα χωρίς να προλάβουν να μάθουν τι απέγινε ο γιός τους... Για δεκαετίες, κάπου ανάμεσα στην ελπίδα και στο ανομολόγητο πένθος, ο στεναγμός τους ταξίδευε ψηλαφητά -με πίκρα και παράπονο- προς την Ανατολή...

Πρόσφατα, ένας αγροκτηνοτρόφος εντόπισε κάποια ανθρώπινα οστά σε χωράφι στην ελεύθερη Κύπρο. Ο τόπος αντιστοιχούσε στο πεδίο της άνισης φονικής αναμέτρησης. Η ψυχοφθόρος διαδικασία της ταυτοποίησης οδήγησε στον Ηπειρώτη Ελδυκάριο.

Τέλη Μαΐου του 2017 τα λείψανα του Βασίλη Τριάντη επαναπατρίστηκαν και ετάφησαν στην κωμόπολη Καναλάκι του δήμου Πάργας. Σε μια ατμόσφαιρα εντονότατης συγκινησιακής φόρτισης δεκάδες φίλοι, συγγενείς και συμπατριώτες

τον αποχαιρέτησαν ενώ Στρατιωτικό άγημα απέδιδε τιμές.

Η Ηπειρώτικη γη, μήτρα και κολυμβήθρα των Ηρώων δέχθηκε και αυτό το παιδί της στην κακοτράχαλη αγκαλιά της Παραμυθιάς και του Ζαλόγγου...